

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 90 / 22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 listopada 2021 roku wydany w sprawie II K 333 / 21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	1. podniesiony przez obrońcę oskarżonego zarzut dowolnej oceny przeprowadzonych dowodów, co doprowadziło do błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony swym zachowaniem dopuścił się	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>przypisanych mu czynów,</p> <p>2. podniesiony przez obrońcę oskarżonego zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) wymierzonych oskarżonemu kar (jednostkowych i łącznych)</p> <p>3. zakwestionowanie całości wyroku w tzw. apelacji wprost oskarżonego, bez sprecyzowania w niej zarzutów odwoławczych</p> <p>1.33</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W pierwszej kolejności podnieść należy, iż wbrew twierdzeniom skarżących, przywołane i omówione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowody wskazują na winę D. L. w kontekście obu przypisanych mu czynów. Ustalenia faktyczne, w oparciu o które taki wniosek wprowadzono, poczynione zostały o współbrzące</p>				

w swojej wymowie zeznania pokrzywdzonej W. L. oraz świadków K. K. i P. K., a nadto przy uwzględnieniu wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał się w całości do stawianych zarzutów. W szczególności relacje W. L. oddawały pełnię zachowań, jakich syn wobec niej się dopuszczał, a D. L. nie zaprzeczał, że w okresie objętym zarzutem w taki właśnie sposób wobec swojej matki rzeczywiście postępował.

Dysponując tego rodzaju materiałem dowodowym sąd I instancji miał prawo czynić takie ustalenia, jak zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Przedstawiona w nim ocena dowodów nie jawi się ani jako dowolna, ani nielogiczna, nie pozostaje też w sprzeczności z doświadczeniem życiowym. Skarżący nie przedstawili jakichkolwiek argumentów, które mogłyby ją podważyć. Tak D. L., jak i jego obrońca poprzestali

na stwierdzeniu,
iż oskarżony z
zaskarżonym
wyrokiem się nie
zgadza. Tymczasem,
aby móc skutecznie
zanegować
poczynioną przez
sąd I instancji
ocenę dowodów
oraz poczynione w
oparciu o nią
ustalenia faktyczne,
skarżący nie może
poprzestać na
możliwości
przeciwstawienia
ustaleniom sądu
orzekającego jedynie
własnych,
odmiennych
oczekiwań co do
zapadłego
rozstrzygnięcia. Aby
apelacja mogła
odnieść oczekiwany
efekt, skarżący musi
przekonująco
wykazać, jakich
konkretnie uchybień
dopuścił się sąd
pierwszej instancji
w dokonanej przez
siebie ocenie
dowodów.
Tymczasem żaden
ze skarżących nie
podjął nawet próby
polemiki z
rozumowaniem
sądu I instancji
wyrażonym w
uzasadnieniu
zaskarżonego
rozstrzygnięcia.
Również sąd
odwoławczy nie
dopatrzył się
powodów, aby
przedstawioną

ocenę dowodów oraz poczynione w oparciu o nią ustalenia zakwestionować.

Podkreślić też należy, iż w świetle tych ustaleń wyprowadzony przez sąd I instancji wniosek o przypisaniu oskarżonemu występku z art. 207 § 1 kk (w jednym przypadku z uwzględnieniem recydywy, o jakiej mowa w art. 64 § 1 kk) jawi się jako prawidłowy.

Nie było także powodów, aby zakwestionować wybór rodzaju i rozmiaru wymierzonych oskarżonemu kar. Apelacja, koncentrując się na eksponowaniu okoliczności, które winny na etapie wymiaru kary przemawiać na korzyść oskarżonego, nie może przesłaniać wielości i charakteru tych, które działają w kierunku przeciwnym, do których odwołuje się sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W szczególności zaś nie sposób było nie

<p>zauważać uprzedniej, wielokrotnej karalności oskarżonego, prowadzącej w przypadku drugiego chronologicznie popełnionego czynu do odpowiedzialności w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, wielości i intensywności zachowań składających się na poszczególne czyny, czy ich rozpiętości czasowej. W tym świetle ani wymiar jednostkowych kar pozbawienia wolności, ani kary łącznej nie może być rozważane w kategoriach kary rażąco surowej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie o złagodzenie kar jednostkowych oraz kary łącznej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisane oskarżonemu czyny i wymierzył za niego kary, które nie rażą łagodnością. W tej sytuacji brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżących.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
W całości			
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
Omówiono powyżej			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2 orzeczenia	Na podstawie § 2 w zw. z § 4 i § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty zastępstwa procesowego.	
pkt 3 orzeczenia	Mając na uwadze osadzenie D. L. w zakładzie karnym w związku z długotrwałym wykonywaniem kary pozbawienia wolności, co w istotny sposób ogranicza jego możliwości zarobkowe, został on zwolniony od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		